

Sag C-191/10

Rastelli Davide e C. Snc

mod

Jean-Charles Hidoux

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af cour de cassation (Frankrig))

»Forordning (EF) nr. 1346/2000 — konkurs — international kompetence — udvidelse af en insolvensbehandling, som er indledt mod et selskab med hjemsted i en medlemsstat, til et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en anden medlemsstat, på grundlag af sammenblanding af selskabernes aktiver«

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. december 2011 I - 13211

Sammendrag af dom

1. *Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning nr. 1346/2000 — international kompetence til at indlede en insolvensbehandling — retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig (Rådets forordning nr. 1346/2000)*
2. *Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning nr. 1346/2000 — international kompetence til at indlede en insolvensbehandling — retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig — fastlæggelseskriterier (Rådets forordning nr. 1346/2000)*

1. Forordning nr. 1346/2000 om konkurs skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, som har indledt en hovedinsolvensbehandling mod et selskab under henvisning til, at centret for dette selskabs hovedinteresser befinder sig på denne stats område, kun — med henvisning til en bestemmelse i national ret — kan udvide denne insolvensbehandling til at omfatte et andet selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en anden medlemsstat, på betingelse af, at det godtgøres, at centret for sidstnævnte selskabs hovedinteresser er beliggende i den første medlemsstat.

Inden for den ordning for fastlæggelse af medlemsstaternes kompetence, som er indført ved forordningen, og som er baseret på centret for skyldnerens hovedinteresser, findes nemlig et specifikt værneting for enhver skyldner, som udgør et selvstændigt retsobjekt.

Muligheden for, at en ret, der i medfør af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 anses for kompetent i forhold til en skyldner, ved anvendelse af sin egen nationale lovgivning kunne lade et andet retsobjekt være omfattet af en insolvensbehandling, alene på grundlag af en sammenblanding af aktiver og uden at undersøge, hvor centret for dette retsobjekts hovedinteresser befinder sig, ville udgøre en omgåelse af den ordning, der blev indført ved forordningen. Der ville som følge heraf bl.a. være risiko for positive kompetencekonflikter mellem

retterne i forskellige medlemsstater, som er den type konflikter, forordningen netop har til formål at undgå for at sikre en ensartet behandling af insolvensbehandlinger inden for Unionen.

(jf. præmis 25, 28 og 29 samt domskonkl. 1)

2. Forordning nr. 1346/2000 om konkurs skal fortolkes således, at i tilfælde af, at et selskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig på en medlemsstats område, er genstand for et søgsmål, der tager sigte på til dette selskab at udvide virkningerne af en insolvensbehandling, som er indledt i en anden medlemsstat mod et andet selskab med hjemsted på den sidstnævnte stats område, er den blotte konstatering af en sammenblanding af disse selskabers aktiver ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at centret for hovedinteresserne for det selskab, der er genstand for det nævnte søgsmål, også er beliggende i denne sidstnævnte stat. For at tilbagevise den formodning, hvorefter centret befinder sig på det vedtægtsmæssige hjemsted, er det nødvendigt, at det ud fra en helhedsvurdering af samtlige relevante forhold er muligt på en for tredjemand identificerbar måde at fastslå, at centret for den faktiske ledelse og tilsyn for det selskab, som er genstand for søgsmålet med henblik på udvidelse, er beliggende i den medlemsstat, hvor den oprindelige insolvensbehandling blev indledt.

(jf. præmis 39 og domskonkl. 2)